

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΔΩΡΕΑ
ΑΝΑΣΤ. Κ. ΟΡΑΛΑΝΔΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

· Η γεωργία υπῆρξε πηγή βιοποιισμοῦ καὶ πλουτισμοῦ τῶν ἀρχαίων κοινωνῶν ἀσυγκρίτως μεγαλεῖτέρα πάσις ἄλλης, οἱ δὲ ἐκ ταύτης φόροι καὶ δασμοὶ ἀπετέλουν τὴν εὐρυτέραν καὶ παγιωτέραν βάσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίζοντο τὰ οἰκονομικὰ τῶν ἀρχαιοτέρων πολιτειῶν, ἐπομένως ἡ στρατιωτικὴ αὐτῶν ἴσχὺς καὶ ἡ ἀσφάλεια. Τὴν προέχουσαν ταῦτην θέσιν κατεῖχεν ἡ Γεωργία, διότι τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία, ἡ συγκομιδεία, ἡ ἀσφάλεια τοῦ ἀτόμου, τὸ κεφάλαιον καὶ ἡ τραπέζική πίστις, ενδόσκοντο κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους εἰς νηπιώδη κατάστασιν, ἐν συγκρίσει, πρὸς τὴν τὴν τεραστίαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν. · Αὐτεν δέντεν ἀκριβεστέρους γρώσεως τῆς τύχης τῶν γεωργῶν καὶ τῆς γεωργησίας ἔγειται ἀδύνατος ἡ πλήρης κατανήποιες τῆς ἡθικῆς καὶ ὑλικῆς ὑποστάσεως λαοῦ τοις καὶ τῶν παραγγόντων τὸ μεγαλεῖν, ἢ τὴν κατάπτωσιν αὐτοῦ βιαθντέρων αἵτιον.

Παρό δὲν δύνως τὴν σπουδαιότητα ταύτην τῆς γεωργικῆς Ἰστορίας, δὲν ἡξιώθη αὕτη παρό ἡμῖν τῆς δεούσης προσοχῆς. Ἐκτὸς τῆς κλισικῆς μελέτης τοῦ ἀσιδίμου II. Καλλιγὰ περὶ τῆς Λουλοπαροικίας τῶν γεωργῶν κατὰ τὴν μεσαιωνικὴν ἐποχὴν, ὥδεν ἐλληνικὸν ἔργον πραγματεύεται τὴν ἰστορίαν τῆς ἐλληνικῆς γεωργίας ἢ τούλαχιστον μέρη ἢ ἐποχὴς ταύτης. Ηληρες δύνως σκότιος καὶ τελεία σχεδὸν ἐπικρατεῖ ἄγρουσ ὡς πρὸς τὴν τύχην τῶν γεωργῶν καὶ τῆς γεωργησίας κατὰ τὴν Τονοκοκατίαν, περὶ τῶν δοπίων ὑπάρχουσι παρό ἡμῖν πεὶ ἀλλαχοῦ αἱ μᾶλλον συγκεχυμέναι ἔδει, μολονότι ἡ ἐποχὴ αὕτη ἐξαιρετικῶν παιδὸν ποιάζει διὰ τοὺς συγχρόνους "Ἐλληνας τὸ ἐνδιαιφέρον, ἔνεκα τῶν ὑπὸ τὴν τονοκατίην Κυριαρχίαν διαμορφωθεισῶν πουνωνικῶν, γεωργικῶν καὶ πτηματικῶν ἐν Ἑλλάδι συνθηκῶν.

